

Шість запитань і відповідей про кібербулінг

У віртуальному світі, як і в реальному, на дітей чатує чимало небезпек. І одна з них — віртуальне цькування або кібербулінг. Що означає це та суміжні поняття? Які інструменти кібербулінгу? Що чекає на жертву, агресора та споглядачів кіберцькування в майбутньому?

ЯК І ЩО НАЗИВАТИ? або Основні терміни

Кібербулінг (з *англ.* bull — бик; агресивно нападати, чіплятися, провокувати, тероризувати) — розсилка повідомлень образливого й загрозливого характеру, поширення в інтернеті неправдивої і принизливої інформації, а також фото та відео за участю об'єкта цькування.

Тролінг (з *англ.* troll — блешня — приманка для риби) — розміщення провокаційних повідомлень на форумах або в чатах. Основна мета тролінгу — викликати конфлікт і взаємні образи між учасниками.

Флеймінг (з *англ.* flame — полум'я) — обмін короткими емоційними репліками між двома або більше людьми в інтернеті чи соціальних мережах. Флеймінг нерідко переростає у затяжний конфлікт.

Хепіслепінг (з *англ.* happy slapping — радісне побиття) — розміщення в інтернеті відеороликів із записами реальних сцен насильства.

ХТО ПРИЧЕТНИЙ? або «Трикутник» булінгу

У системі булінгу загалом і кібербулінгу зокрема можна виокремити три сторони:

- переслідувач, або булі, булер, аб'юзер;
- жертва;
- споглядач.

Відмінність кібербулінгу в тому, що він не обмежений соціальним середовищем жертви — певним класом, школою тощо. Бути споглядачем цькування і самому долучатися до нього фактично має змогу будь-хто. Водночас що більше людей знає про булінг, то легше його виявити і зупинити.